

saa brugbart og udmærket Forslag fra Forsikringskommissionen, hvad jeg ogsaa meget vilde ønske — i lang Tid maa opretholdes en vederlagsfri Alderdomsstøttelse, og saa er det uforvarsomt og urigtigt at udskyde Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Vi maa efter hele den Udvikling, der er foregaaet, og særlig af Hensyn til de høje Priser paa Livsforbrødenheder nødvendigvis have Foranstaltninger gennemførte, der gøre det muligt for Kommunerne virkelig at praktisere Loven paa en saadan Maade, at de gamle kunne leve et anstændigt og menneskeværdigt Liv.

Jeg skal derefter med et Par Ord om tale Ejendomsskylden. Den ærede Indenrigsminister udtalte derom:

„Det ærede Medlem berørte ogsaa det kendte Spørgsmaal om Ejendomsskylden, og jeg kan meget gerne paa ny bekræfte, at Ejendomsskyldens Ordning og Virkninger ville blive gjort til Genstand for Ministeriets Undersøgelser, navnlig med Hensyn til Fritagelsesreglerne og Spørgsmaalet om Bygningernes Medtagelse.“

Det kan ikke nægtes, at dette Svar er ikke saa lidt mere tilfredsstillende end Svaret paa det andet Spørgsmaal, jeg nys omtalte. Men jeg vil dog fremsætte den Opfattelse af Svaret, at jeg virkelig maa gaa ud fra, at naar der tales om Bygningernes Medtagelse, saa er det snarere deres Fritagelse, Overvejelserne skulde gælde. Det forekommer mig nemlig, aldeles uomtvisteligt, at de Eksempler, jeg forleden fremdrog paa, i hvilken Grad de mindre velstillede blive forurettede, nødvendigvis maa føre til en alvorlig Overvejelse af, om man ikke skal fuldstændig fritage Bygningerne og nøjes med at paaligne det Beløb, man nu opkræver i Ejendomsskyld eller noget tilsvarende paa Jorden ved den forestaaende Vurdering til næste Aar. Ved at gennemgaa det statistiske Materiale, der foreligger over den første almindelige Vurdering, vil man se, at Gaardmandsbrug, baade større og mindre, ogsaa almindelige Bøndergaard, staa i en Gennemsnitspris af 5—6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, medens Husmandsbrug staa i en Pris af 11—12,000 Kr. Der bliver derved en overordentlig stor Ulighed og Ubillighed i Beskatningsforholdene mellem større og mindre Brug. Ærede Medlemmer ville vist ogsaa give mig Ret i, at denne Ulighed og Ubillighed i særlig Grad skyldes det, at Bygningen repræsenterer saa betydelig meget mere af den sam-

lede Ejendoms Værdi for de smaa Brug end for de store. Dette viser sig altsaa for Jordbrugen Vedkommende, men Forholdet giver sig et endnu grellere Udslag, saa snart vi staa overfor Ejendomme, der bruges til Næringsdrift omkring i Stationsbyerne, hvoraf der i de senere Aar jo er opvokset en Mængde. Disses Indehavere ville blive langt mere forurettede end Husmandsstanden gennem kommunal Ejendomsskyld.

Naar jeg nu saa indtrængende retter en Anmodning til den ærede Indenrigsminister om i Tide at stille Forslag til et nyt Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld, saa er det væsentlig ogsaa i Ministerens egen Interesse, thi fortsætter man nu med den almindelige Vurdering til næste Aar efter nogenlunde samme Regler som hidtil, saaledes at man medtager Bygningerne ved Vurderingen, saa kan man være forvisset om, at efterhaanden som saa en og saa en anden Femtedel mere bliver lagt over paa Ejendomsskylden og afskrævet paa Hartkornet, saa vil Uretfærdigheden og Utilfredsheden fremtræde i langt stærkere Grad. Det er min sikre Tro, at Tusinder og atter Tusinder af Landets Skatteydere blive i høj Grad ubilligt ramte, og der vil rejse sig en saadan Misfornøjelse, at den højtærede Minister vil komme til at angre, at han ikke i rette Tid har taget Hensyn til den Henstilling, jeg har rettet til ham angaaende Ejendomsskylden.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den ærede sidste Taler fandt Anledning til at henvende nogle Ord til mig, skønt jeg slet ikke havde henvendt mig til ham. Det er ikke ham, der har sagt, at Gaardmændene have forraadt Husmændene — det vilde ganske vist ogsaa have lydt ilde i hans Mund — men det var det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), jeg henvendte de Ord til: det var ham, der udtalte sig saaledes. Han sagde ikke noget om, at Gaardmandsstanden maaske i Fremtiden vil forraade Husmandsklassen — men hans Ord lød saaledes: „Men det er jo det, som ikke er sket i de senere Aar. Vi have tværtimod set Underklassen paa Landet blive forraadt af den danske Gaardmand, som Underklassen paa Landet har været i Samarbejde med i alle de politiske Kampaar.“